

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5860/2554

นางวิไล แซ่โคว์โจทก์ นางจันทร์หาหรือจันทน์พัฒน์ วุฒิปานิชจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 145, ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 341, ป.พ.พ. มาตรา 653, ป.วิ.อ. มาตรา 28

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์เคยฟ้องขอให้บังคับจำเลยกับ ม. ร่วมกันชำระหนี้พร้อมด้วยดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ ศาลฎีกาพิพากษายกฟ้องโจทก์ โดยเชื่อว่าสัญญาที่จำเลยทำไว้แก่โจทก์ในคดีดังกล่าวเป็นเอกสารที่โจทก์ทำปลอมขึ้น ผลแห่งคำพิพากษานั้นย่อมผูกพันคู่ความตาม ป.วิ.พ. มาตรา 145 วรรคหนึ่ง โจทก์ไม่อาจฟ้องบังคับให้จำเลยกับ ม. รับผิดชอบโจทก์ได้ แม้จะได้ความว่าจำเลยปลอมสัญญาคำประกันอันเป็นเอกสารสิทธิและใช้เอกสารสิทธิปลอม ก็ไม่ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย โจทก์จึงไม่เป็นผู้เสียหายตาม ป.วิ.อ. มาตรา 2 (4) ไม่มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา 28 (2) ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยไม่ยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เอง ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 264, 265, 268, 341 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูล ให้ประทับฟ้องเฉพาะข้อหาปลอมเอกสารและใช้เอกสารปลอม ส่วนข้อหาฉ้อโกงให้ยกฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265, 268 วรรคแรก จำเลยเป็นผู้ปลอมเอกสารขึ้นเองจึงให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมเพียงกระทงเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคสอง จำคุก 1 ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามที่จำเลยฎีกา โดยโจทก์มิได้ยื่นคำแก้ฎีกาคัดค้านเป็นประการอื่นว่า โจทก์เคยยื่นฟ้องจำเลยและนายมงคล บุตรชายของจำเลยต่อศาลชั้นต้นว่า จำเลยกู้ยืมเงินจากโจทก์ 200,000 บาท โดยยอมเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 1.25 บาท ต่อเดือน ส่วนนายมงคล เป็นผู้ค้ำประกันจำเลย หลังจากนั้นจำเลยผิดนัดไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องขอให้บังคับให้จำเลยกับนายมงคลร่วมกันชำระหนี้พร้อมด้วยดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ แต่ศาลฎีกาพิพากษายกฟ้องโจทก์โดยเชื่อว่าสัญญาที่จำเลยทำไว้แก่โจทก์เป็นเอกสารที่โจทก์ทำปลอมขึ้น โจทก์ไม่อาจฟ้องบังคับให้จำเลยกับนายมงคลรับผิดชอบโจทก์ได้ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5746/2551 ที่จำเลยแนบท้ายฎีกา ผลแห่งคำพิพากษาในคดีนั้นย่อมผูกพันโจทก์และจำเลย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 145 วรรคหนึ่ง ถือได้ว่าการกู้ยืมเงินระหว่างโจทก์กับจำเลยไม่มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ยืมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 653 วรรคหนึ่ง โจทก์ไม่อาจฟ้องร้องบังคับคดีแก่จำเลยซึ่งเป็นผู้กู้ได้ รวมทั้งไม่อาจฟ้องนายมงคลซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันการกู้ยืมให้ชำระหนี้ตามสัญญาที่ให้แก่โจทก์ ดังนั้น แม้จะได้ความว่าจำเลยปลอมสัญญาคำประกันอันเป็นเอกสารสิทธิและใช้เอกสารสิทธิปลอม ก็ไม่ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย โจทก์จึงไม่เป็นผู้เสียหายตาม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) ไม่มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 28 (2) ปัญหาเรื่องอำนาจฟ้องเป็นข้อกฎหมายที่
เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้จำเลยไม่ยกขึ้นฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เอง ตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 รูปคดีไม่
จำต้องวินิจฉัยฎีกาข้ออื่นของจำเลยอีกต่อไป พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

องค์คณะ

กำพล ภู่อุดแสง · ชีพ จุลมนต์ · โสฬส สุวรรณเนตร์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/5860/2554>